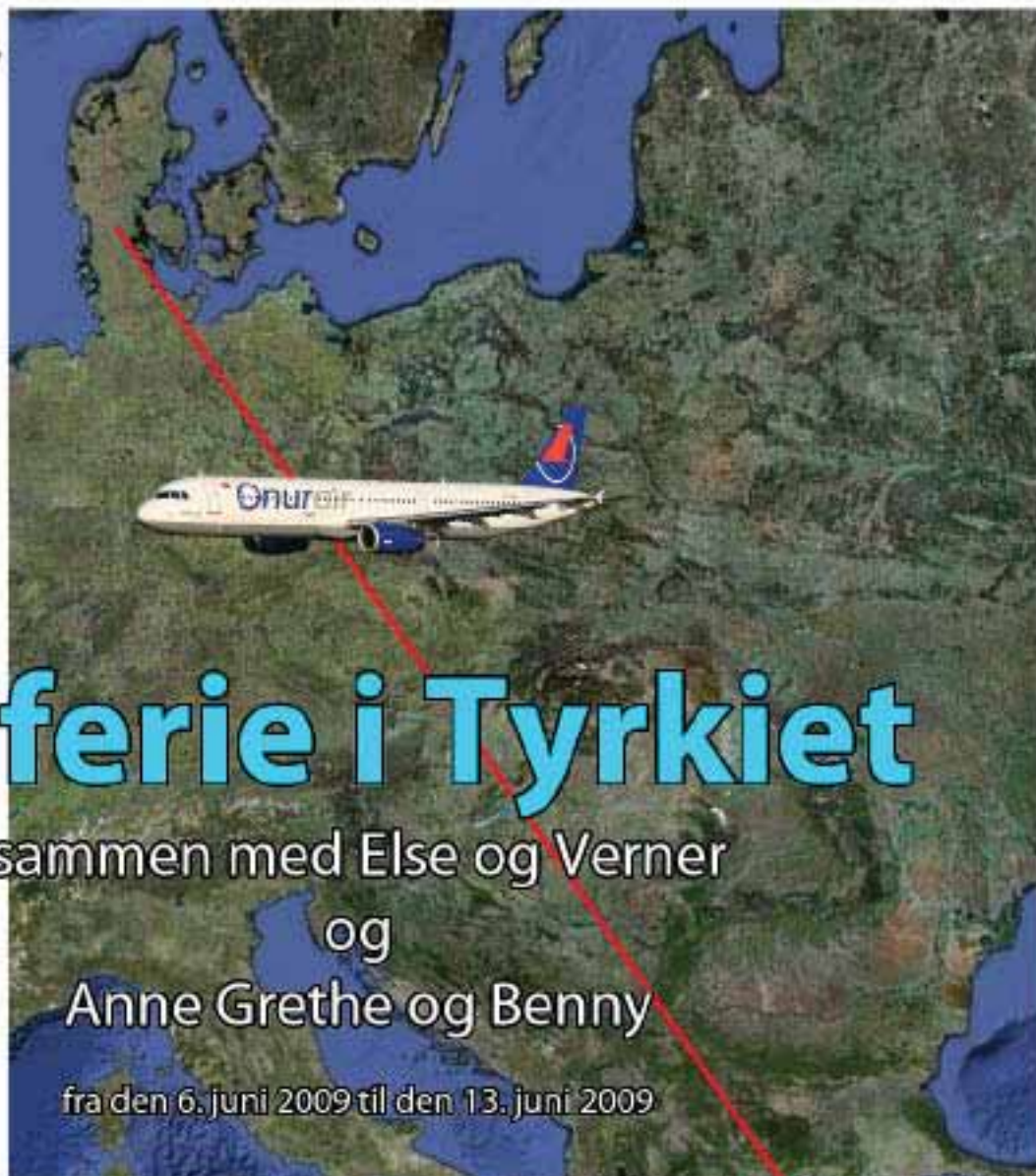

Med fly fra Billund
lufthavn til Bodrum/
Milas lufthavn i
Tyrkiet

På ferie i Tyrkiet

sammen med Else og Verner

og

Anne Grethe og Benny

fra den 6. juni 2009 til den 13. juni 2009

Med bil ca. 60 km fra Bodrum/Milas lufthavn til Grand Sea View 2 imellem
Yalikavak og Gümüşlük.

Grand Sea View 2

Imellem Yalikavak og Gümüslük

Koordinater: N 37 04'08.7 E 27 15'06.0
Højde: 228 meter over havet

Vi boede i Martins lejlighed
sammen med Anne Grethe og
Benny.
Else og Verner var i deres egen
lejlighed 2 huse derfra.

Udsigten fra det
sovoværelse, vi sov i

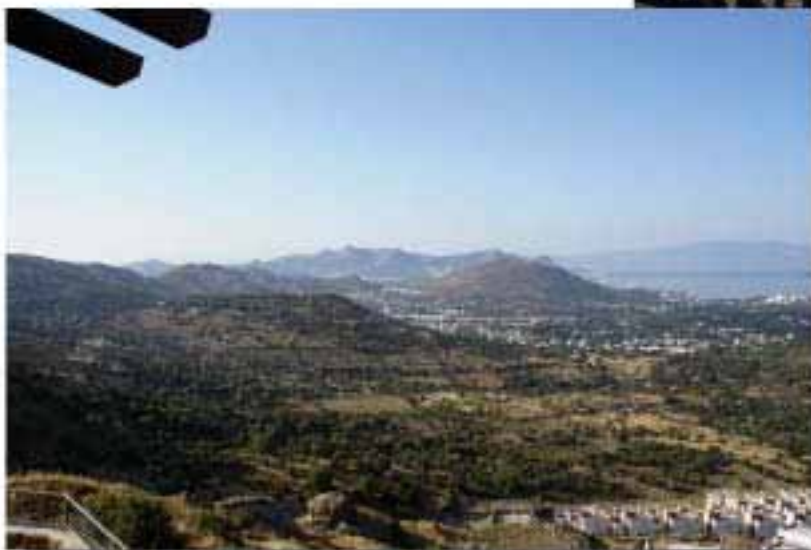
Anne Grethe og Bennys
sovoværelse

Udgang fra stuen til altanen

Lejlighederne ligger på toppen af et bjerg i 228 meters højde over havet, så udsigten fejlede bestemt ikke noget. Øen, der svagt kan skimtes i baggrunden er den græske ø Kos.

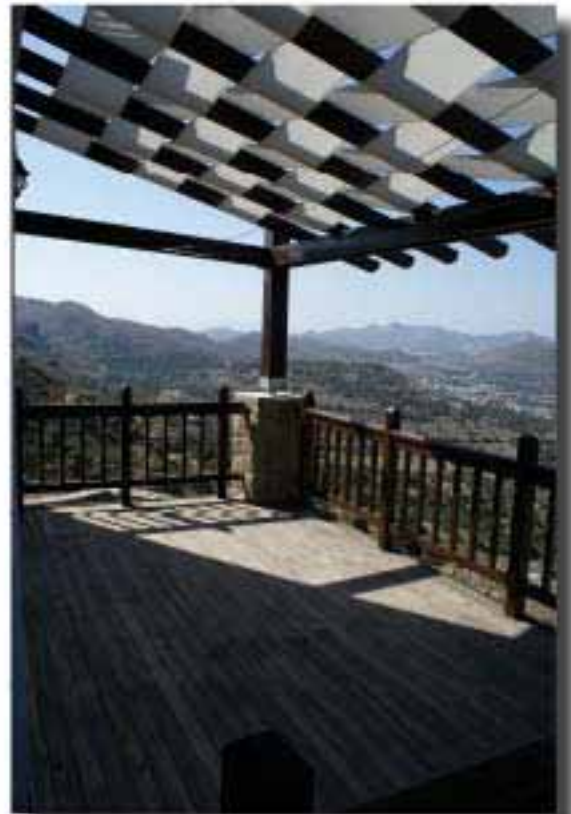

Solnedgangen og udsigten om aftenen med fuldmåne kunne heller ikke blive bedre.

Der hører også en stor tagterrasse med til lejligheden.
Billedet til højre viser den overdækkede altan, men uden møbler. De var sat ind i lejligheden fordi vi skulle rejse hjem.

Lidt mere udsigt fra lejlighedens altan.

Bygningerne øverst oppe på bjerget er Grand Sea View 2 komplekset.

Allerøverst oppe er der et dejligt pool-område med legeplads, boldspilbane, og en bar. Der var også barstole ude i vandet, så man kunne sidde i vandet og nyde en kølig drink, mens man nød udsigten ud over havet.

Det hvide tag på pyramiden var vores pejlemærke, når vi var ude at køre. Hvis vi ikke kunne se selve bebyggelsen, kunne vi som regel se pyramidetoppen

Morgenmaden blev altid indtaget hos Else og Verner.
Vi spiste også aftensmad et par gange på deres altan.

Så er der dømt badning ved den nærmeste strand/badebro.

Første udflugt gik til et Tyrkisk Bad, hvor vi blev både skrubbet, fik sæbemassage og sluttede af med en halv times oliemassage. Så var vi alle lige rene!!

Efter badet kørte vi til Yalikavak for at bestille en sejltur til dagen efter og en 2-dags udflugt til oldtidsbyerne Efesus og Pamukkale. Vi spise på en restaurant nede ved havnen.

Så er vi ved at være klar til den store bådfart. En hel dag på vandet med spising ombord.

Vi var os 6 + 2 par mere, så der var plads nok.

Afslapning på soldækket med udsigt ind over land. På billedet her neden for kan man lige ane pyramidetoppen lidt ved siden af den øverste top af bjerget.

Spisetid

Efter middagen blev der spændt et solsejl ud, og så var der dømt middagssøvn, mens båden sejlede videre til en anden lille ø, hvor vi igen kunne hoppe i vandet og få os en svømmetur. Vi var i vande 5 gange på den tur

Hjemme igen i Yalikavak

Stemningsbillede fra en tyrkisk formiddag, hvor der ikke sker ret meget.
Vi besøgte den lokale - og tættest liggende - bager.

På bytur til Turgutreis. Her var vi senere på det lokale marked.

En af de "lokale"

Sådan ser de lokale vejvisere ud i Turgutreis

På 2-dags tur med bus og overnatning til oldtidsbyerne Efesus og Pamukkale. En rundtur på 700 km

Efesus var en rig oldtidsby af stor religiøs og handelsmæssig betydning på Lilleasiens vestkyst, næsten ud for øen Samos. Byen var anlagt ved foden og på skråningerne af flere høje, hvoraf de vigtigste var Pion og Koressos. Den lå på den vigtigste handelsrute mellem Rom og Orienten, der gik

langs Kaystrosfloden, og dens beliggenhed nær ved Kaystrosflodens munding, med adgang til Hermostbækkenet (Gediz) mod nord og Maïandrosbækkenet (Büyükmenderes) mod syd, gjorde den til et lilleasiatisk knudepunkt som med veje var forbundet med de vigtigste byer i provinsen Asien.

På grundlag af den romerske forfatter Plinius den Ældres og den græske geograf Strabons værker (begge fra det 1. århundrede) har

man ment at det Ægæiske hav engang gik helt ind til Efesus, men at kystlinjen gradvis har flyttet sig udefter, da byens ruiner nu ligger flere kilometer inde i landet. Ved sine udgravninger i Efesus i forrige århundrede kom englænderen J. T. Wood imidlertid til den konklusion at byen i antikken lå 6,5 km fra havet. Hvis det er sandt, må skibene på Paulus tid være sejlet ind ad Kaystrosflodens munding til en kunstigt anlagt havn, der hele tiden måtte renses op for at holdes sejlbare. I århundredernes løb er havnen og flodmundingen imidlertid blevet fyldt med

dynd fra floden. Byens prægtigste bygningsværk var Artemistemplet, som i oldtiden blev regnet for at være et af verdens syv underværker. Det tempel som apostelen Paulus så da han besøgte Efesus i det 1. århundrede, var blevet opført efter samme plan og på samme sted som et tidligere jonisk tempel, som skal være stukket i brand af Herostratos i 356 f.Kr.

At dømme efter udgravninger på stedet i sidste halvdel af det 19. århundrede stod templet på en platform der var ca. 127 m lang og 73 m

bred. Selve templet målte omkring 105×50 m. Der var 100 marmorsøjler, ca. 17 m høje. Ved foden var søjlerne 1,8 m i diameter, og nogle af dem var prydet med

relieffer op til en højde af ca. 6 m. Den indre helligdom målte omkring 32×21 m og rummede et alter der var ca. 6 m på hver led. Artemisbilledet stod muligvis lige bag dette alter. De rester man har fundet af templet, tyder på at det var udsmykket med prægtige farver og skulpturer. Taget var dækket med store, hvide marmorfliser.

Det siges at der blev benyttet guld i stedet for mørtel til sammenføjjningen af marmorblokkene.

Omkring 1,5 km sydvest for Artemistemplet lå et stadion som var blevet genopbygget under Nero (år 54-68). Her blev der øjensynlig udkæmpet sportskampe og muligvis også gladiator kampe. Hvis apostelen Paulus ord i 1 Korintherbrevet 15:32 om at han havde kæmpet med vilde dyr i Efesus, skal forstås bogstaveligt, var det måske på dette stadion det var foregået. Knap 800 m syd for dette stadion lå det teater hvor en folkemængde lavede optøjer på foranledning af sølvsmeden Demetrius. (Apg 19:23-41) Det var anlagt i en hulning ved foden af Pionhøjen. Dets facade var udsmykket med søjler, nicher og smukke statuer. Marmorbænkene var arrangeret i en halvcirkel med 66 rækker, og det anslås at der var plads til 25.000 tilskuere. Akustikken var fremragende. Den dag i dag kan man på de øverste tilskuerrækker høre alt hvad der siges, selv med lav stemme, nede på scenen.

Fra teatret førte en bred, marmorbelagt gade direkte ned til havnen. Den var omkring 500 m lang og næsten 11 m bred og var på hver side flankeret af 4,5 m dybe søjlegange, bag hvilke der lå butikker og andre bygninger. I hver ende af gaden lå en imponerende portbygning.

Midtvejs frokost (incl. i turens pris)

Pamukkale,
Denizli

Flot aftenhimmel ved det hotel, vi overnattede på.

På hotellet fandtes 3 mudderbade. Vi prøvede dem alle. Temperaturen i badene var fra 30 til 56 graderC.

Billedet her viser det udendørs (mudder)bad. Der kom varmt vand ud i toppen af kuglen, som var hul, så man kunne gå "indendørs"

Aftensmad på hotellet. (Også incl. turens pris. Dog skulle vi selv betale for drikkevarer.)

Underholdning af en "mavedanser". Det havde dog ikke noget med rigtig mavedans at gøre. Hun vrikkede lidt med måsen og fik nogle uskyldige gæster op på scenen, så de kunne gøre det samme. Derefter blev hun til en sparebøsse, hvor man kunne stikke penge ind imellem stof og hud. Rent optrækkeri. Vi deltog ikke i festlighederne, hvilket hun tilsyneladende tog ilde op. Hun så ihvertfald meget sur ud, da hun opdagede, at vi ikke ville betale for "underholdningen".

Oldtidsbyen Hierapolis og naturfænomenet Pamukkale

Pamukkale, bomuldsslot, er et ganske passende navn. De naturligt skabte kalkterrasser kan sagtens minde om bunker af nyhøstet bomuld. Fra nogle af terrasserne hænger stalaktit-formationer, der får det hele til at minde om et eventyrslot. Som i eventyrerne er de fleste områder i slottet imidlertid forbudt område for almindelige besøgende.

I masseturismens hellige navn fik op til 20.000 besøgende om dagen i 1990'erne lov til at sole sig på terrasserne og svømme i bassinerne. De hvide formationer blev grå af sved, solcreme, sminke og støv, og i 1992 blev en redningsaktion sat i gang. Nu er hotellerne på toppen af terrasserne lukkede, og turisterne har kun adgang til afmærkede områder med kunstige kopibassiner.

Man kan stadig nyde synet af terrasserne, og vælger man at overnatte i landsbyen nedenfor, kan man tilmed have stedet næsten for sig selv i de tidlige morgentimer. Så kan man få et endnu bedre indtryk af terrasserne, der er skabt gennem årtusinder, når det kalkmættede vand fra de 35 graderC varme kilder afkøles og afgiver små mængder kalk. Processen er enkel men fænomenet unikt, og stedet er erklæret Verdenskulturarv af UNESCO.

Allerede romerne opdagede stedets skønhed og kildernes helbredende effekt på gigt, øjen- og hudsygdomme og fordøjelsesproblemer. De byggede

byen Hierapolis på plateauet over terrasserne, og gigtplagede senatorer strømmede til. Efter badet kunne de gå en tur i teatret eller templet, mødes med andre embedsmænd på Agoraen eller aflægge besøg på den enorme nekropol, hvor de, som kilderne ikke helbredte, blev stedt til hvile. Området har været beboet fra ca. 4.500 f.Kr.,

men selve byen blev grundlagt af kong Eumenes 2. af Pergomon ca. 190 f. Kr. og nåede sit højdepunkt i 100-1200 tallet, hvorfra de fleste ruiner stammer.

Kleopatrabassinet,

hvor man i det krystalklare varme vand svømmer ovenpå 2000 år gamle søjler fra Dronning Kleopatras tid.

På turen besøgte vi en smykkefabrik med meget fine og dyre smykker. Vi besøgte også et cooperativ, hvor man solgte håndknyttede tæpper fra fattige landsnyer. Meningen var selvfølgelig, at vi skulle købe nogle tæpper, men med priser, der nærmede sig prisen på en stor dansk familiebil, var købelysten dog ikke så stor. (Overdrivelse fremmer forståelsen!!)

På vej hjem kørte over et bjergpas i 1.060 meters højde.
Her kunne vi se ned i Deer Canyon, en sprække, der er 850-900 meter dyb og 26 km lang

Ved byen Gümüslük kan man i vand til knæene vade over til øn "Rabbit Island" med en koloni af de langørede dyr og sparsomme rester af det antikke Myndos.

Vi spiste på en af de restauranter,
der lå på havnepromenaden.

Samme vej hjem igen!

På besøg i Else og Verners lejlighed

